

at jeg synes det ærede Medlem var lidt for højt oppe, naar man tager i Betragtning, hvorledes denne Sag har foreligget tidligere. Det ærede Medlem gik jo ud fra, at Familiebaandet var det, der bandt fastest af alle Baand, og at dette Baand blev revet over, ved at man tog Søskende og Søskenes Afkom bort som arveberettigede. Jeg kan ikke indse, at det er rigtigt, jeg kan ikke indse, at der rives noget Familiebaand over, og jeg tør paa den anden Side paastaa, at det Familiebaand, det ærede Medlem Fru Hauschultz omtalte, ofte først viser sine bindende Virkninger, naar der er Chance for fjernstaaende Familienmedlemmer til en Arv. Omvendt sagde det ærede Medlem, at Ægteskabets Baand gennem Aarene var blevet slappere og slappere. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem ikke beklagede dette (Fru Hauschultz: Jo, jeg gør). Men naar det ærede Medlem beklager, at Ægteskabets Baand er blevet slappere og slappere, kan jeg ikke indse, hvorfor det ærede Medlem ikke med Glæde vil stemme for dette Forslag, som netop tilsigter at styrke dette Baand, i hvert Fald tilsigter at opnaa, at i de Ægteskaber, som der praktisk taget bliver Tale om, som bestaar ved Ægtefællens Død og som Regel derfor har været lykkelige — ellers lykkes det jo normalt en af Parterne længe før den andens Død at faa det afbrudt —, at i disse Ægteskaber skal Hjemmet holdes sammen. Thi det er jo det, der er Formaalet med Forslaget, ogsaa efter Udvalgets Ændringsforslag, og det maa man da mene er en Fordel. Her er ikke i og for sig tænkt paa Familiebaand eller Ægteskabets Baand, men her er tænkt paa at holde det Hjem, der nu en Gang er startet og har vist sig at kunne holde sammen, saa længe som muligt og ikke tillade, at det splittes til Fordel for Personer, som staar i en fjernere Berøring med dette Hjem. Det var jo netop ogsaa den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen fremhævede, at det, man tilsigter at beskytte, er de gode Hjem, ogsaa efter at den ene Ægtefælle er død. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem Fru Hauschultz's Kritik i Virkeligheden var alt for skarp, og den maa forekomme een skarpere endnu, naar man ser, hvorledes Forhandlingerne om dette Forslag eller om

de Tanker, der er nedlagt i Forslaget, har artet sig gennem Tiderne, idet Forholdet jo er det, at Folketinget i dette Tilfælde ikke gaar saa vidt, som Folketinget gik i 1920 i Retning af at beskytte den efterlevende Ægtefælle, hvem man den Gang helt og holdent alene vilde gøre til Arving. Det skal jeg imidlertid ikke fordybe mig i, det ærede Medlem Fru Hauschultz ved jo, at det er udviklet nøje i Kommissionsbetænkningen Sp. 28—29, hvor man vil kunne se, hvilke forskellige Standpunkter der har været fremme. Jeg vil blot for mit Vedkommende sige, at Fanatiker kan jeg ikke paastaas at have været i denne Sag, da jeg vist har haft alle de 4 Standpunkter, der har været fremme.

Endelig spurgte det ærede Medlem Fru Hauschultz mig, om det var regnet ud, hvad alle disse uskiftede Boer omtrent vilde kunne komme til at koste Staten, idet Staten jo gik tabt af alle de Arveafgifter, der ellers nu tilfalder det offentlige. Jeg maa sige, at det hverken fra Kommissionens eller Justitsministeriets Side er regnet ud. Jeg ved, at man i Skattedepartementet har overvejet dette Spørgsmaal, men man har ikke derfra rettet nogen Henvendelse til Justitsministeriet eller overhovedet udtalt sig om det Problem overfor Justitsministeriet, formentlig ud fra den Opfattelse, at det ikke drejede sig om meget væsentlige Beløb. Men jeg er altsaa ikke i Stand til i Øjeblikket at sige, hvad det eventuelt vil komme til at dreje sig om.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Indstilling til Vedtagelse i det høje Ting.

Ordføreren (Elma Munch): Det forekommer mig at være en lidt stærk Kritik, det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz rettede mod det Forslag, som hun selv har tiltraadt. Det ærede Medlem talte om at overskære Blodets Baand til Fordel for Ægteskabet. Det forekommer mig nu, at ogsaa efter hendes Anskuelse maatte Ægteskabet dog gaa forud for alt andet. Jeg personlig havde helst set, at Forslaget havde faaet den Form, som det fik her i Tinget i 1920, og den Gang stemte det ærede Medlem selv derfor for at man skulde slette ikke blot Søsken og Søskenes Afkom,